

Consell Insular de Menorca

Serra-Vives-Cartagena, arquitectes



FERRAN FREIXA

Fitxa tècnica

denominació

Consell Insular de Menorca

autors

Enric Serra, Lluís Vives, Jordi Cartagena

col·laboradors

Joan Massó i Lali Escudero, Arquitectes Tècnics, Montse Muñoz, Arquitecta

instal·lacions

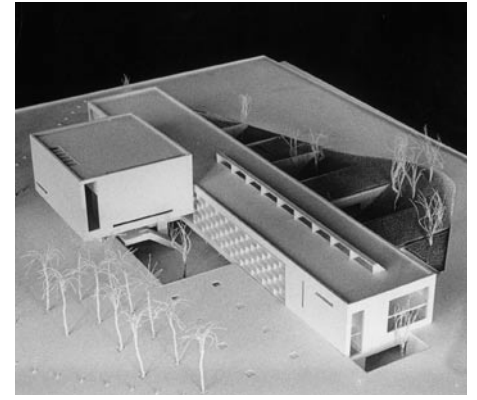
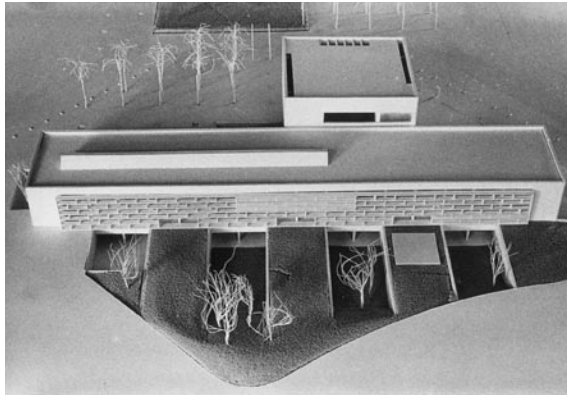
Jaime López de Asiaín

empresa constructora

Ute Dragados-Gomila-Mora

superfície construïda

10.700 m²



FERRAN FREIXA

■

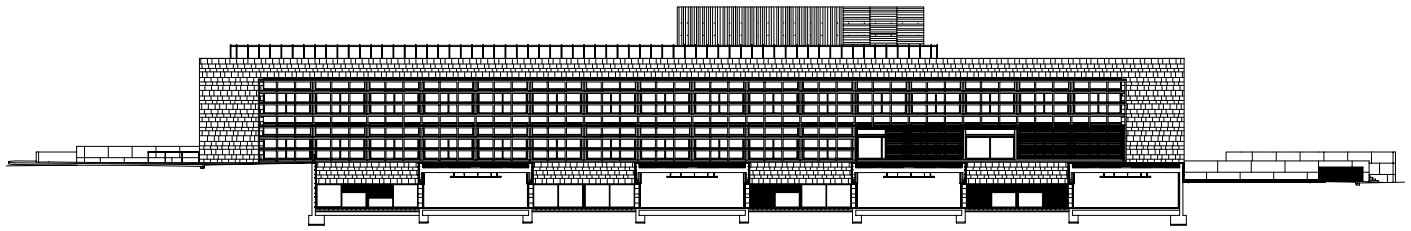
L'edifici neix arran d'un concurs organitzat pel Consell Insular de Menorca amb el propòsit de contrastar idees per a una nova seu. El lloc triat, als afores de Maó i al bell mig d'una urbanització residencial de baixa densitat, d'ordenació alhora regular i enrevesada, va generar, com era previsible, una certa polèmica en la població. Raons legítimes i contradictòries aconsellaven la disposició d'aquest edifici principal de l'illa en un lloc més central de la ciutat. Finalment es van imposar uns motius d'oportunitat i sobretot funcionals i d'equilibri urbà. Per la nostra part, es va fer explícita la idea que situar nous equipaments públics als afores de Maó aniria força bé a una perifèria tan dispersa i deixada de la mà de Déu, tot i ser lloc inevitable

■ **Consell Insular de Menorca**

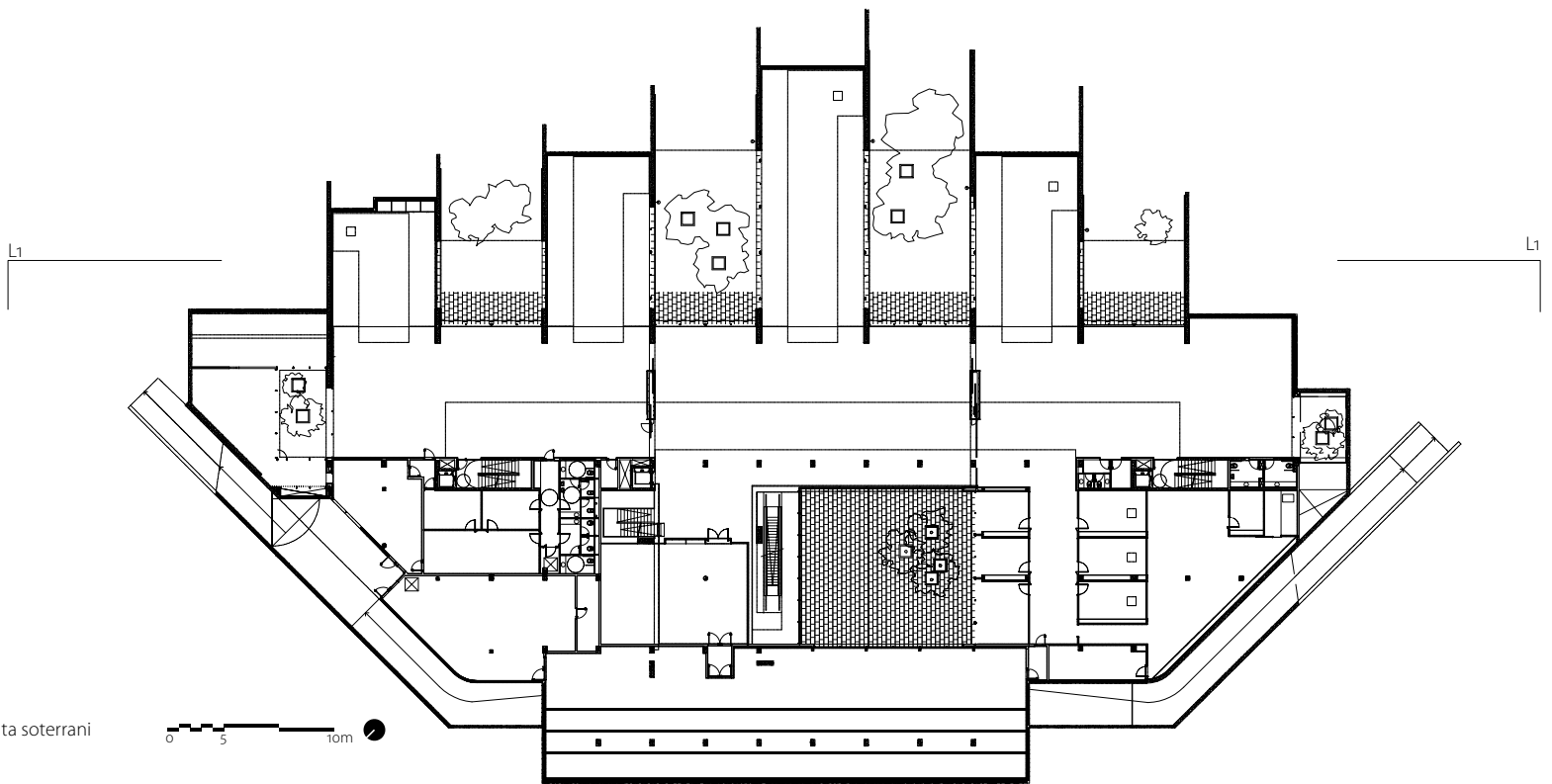
The building is the result of a competition organized by the Consell Insular de Menorca (Minorcan local corporation) to come up with various proposals for its new headquarters. The chosen site, on the outskirts of Maó and at the centre of a low-density residential complex with a layout that is both regular and complicated, caused predictable controversy amongst the local population. Legitimate and contradictory reasoning alike suggested that this key building for the island should be located in a more central position in the city centre. Finally, circumstantial and functional reasons as well as urban balance prevailed. As far as we were concerned, it seemed obvious that new public buildings should

■ **Consell Insular de Menorca**

El edificio nace a raíz de un concurso organizado por el Consell Insular de Menorca con el propósito de contrastar ideas para una nueva sede. El lugar escogido, en las afueras de Maó y en medio de una urbanización residencial de baja densidad, de ordenación a la vez regular y enrevesada, generó como era previsible una cierta polémica en la población. Razones legítimas y contradictorias aconsejaban la disposición de este edificio principal de la isla en un lugar más céntrico de la ciudad. Finalmente, motivos de oportunidad y sobre todo funcionales y de equilibrio urbano se impusieron. Por nuestra parte se hizo explícita la idea de que situar nuevos equipamientos públicos en las afueras de Maó le resultaría muy



Secció longitudinal L1



Planta soterrani

dels seus creixements futurs. Per altra banda, la construcció recent de la nova via de ronda adjacent proveïa una accessibilitat excel·lent i evitava els previsibles trànsits complementaris a un centre històric ja col·lapsat.

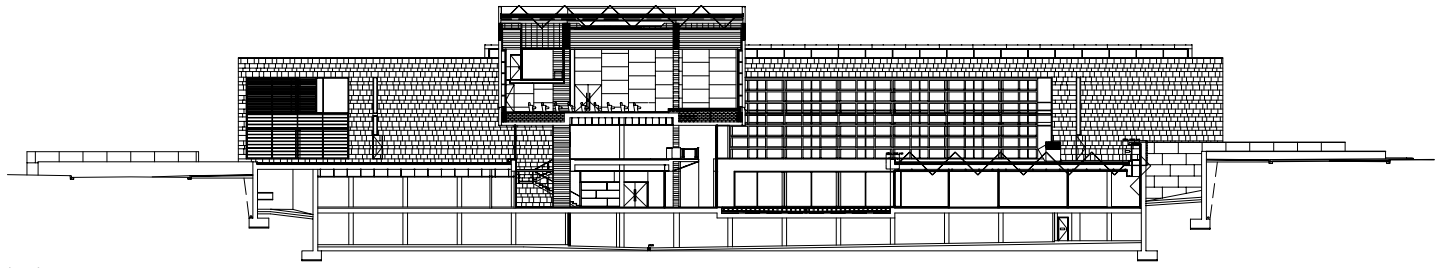
Des de l'avantprojecte original fins a l'arquitectura resultant s'han preservat unes quantes idees-força per orientar el projecte i la seva execució: era impossible dissimular un edifici de més de 10.000 m² en un context de ciutat jardí de gra petit. Amb tot, era inevitable pensar la relació pertinent entre el nou edifici públic i el context, i això tant en el pla urbanístic com en l'expressiu-formal. Ras i llis: calia atenuar, sense refusar-lo, el contrast entre l'edifici i la mida petita de l'entorn.

be located on the outskirts of Maó; it would be a positive addition to what was a disjointed, neglected area that will inevitably be the site of future growth. Furthermore, the recent construction of the nearby ring road provided excellent access, avoiding traffic jams in the already congested historic centre.

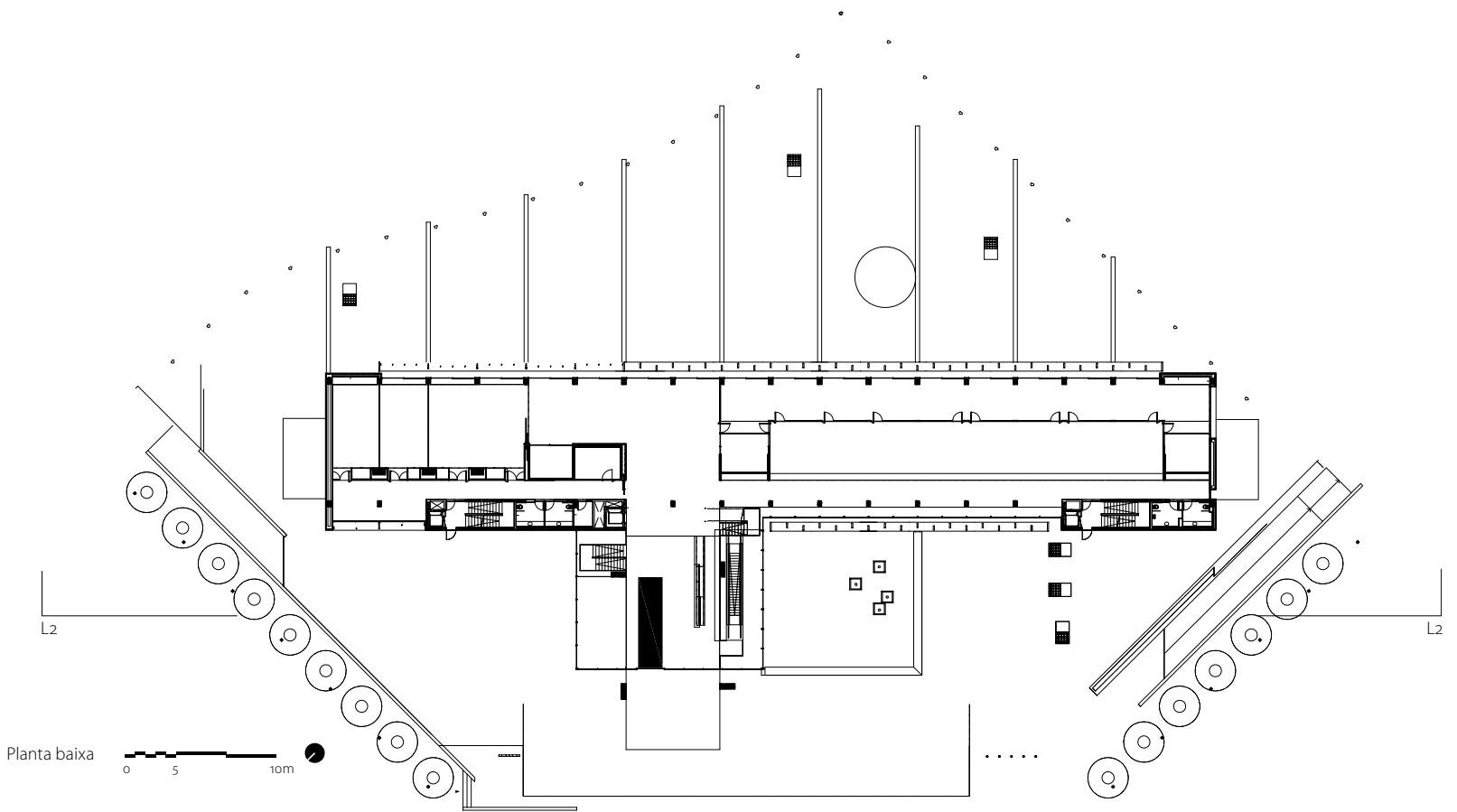
From the preliminary project right up until the finished product, some key ideas guided the project and its execution. It was impossible to disguise a building of more than 10,000 square metres in the setting of a relatively small garden suburb. The relationship between the new public building and its context inevitably had to be

conveniente a una periferia tan dispersa y dejada de la mano de Dios, aunque fuera el lugar inevitable de sus crecimientos futuros. Por otro lado, la construcción reciente de la nueva vía de Ronda adyacente proporcionaba una excelente accesibilidad y evitaba los posibles tránsitos complementarios a un centro histórico ya colapsado.

Desde el anteproyecto original hasta la arquitectura resultante se han preservado unes cuantas ideas-fuerza para orientar el proyecto y su ejecución: era imposible disimular un edificio de más de 10.000 m² en un contexto de ciudad-jardín de grano pequeño. Sin embargo, era inevitable pensar la relación pertinente entre el nuevo edificio



Secció longitudinal L2



Planta baixa

0 5 10m

Per tal de resoldre aquest problema d'escala es va renunciar a una planta d'alçada i, utilitzant únicament la planta baixa i una planta pis, es va uniformar l'alçada de l'edifici a la resta del teixit residencial. Això va comportar el soterrament d'una part important del volum excessiu que imposava l'extens programa funcional.

Un sistema de patis, de concepció i mida diferents, aboca llum a aquesta extensa planta soterrada; quatre patis mig oberts disposats en sèrie i alineats al carrer posterior es complementen amb un pati major de planta regular i posició central que articula els dos grans volums exteriors amb la plaça i el subsòl i porta la llum fins a les entranyes centrals del soterrani.

thought out in terms of urban context and final appearance. There was no way round it—the contrast between the building and its small-scale surroundings had to be addressed.

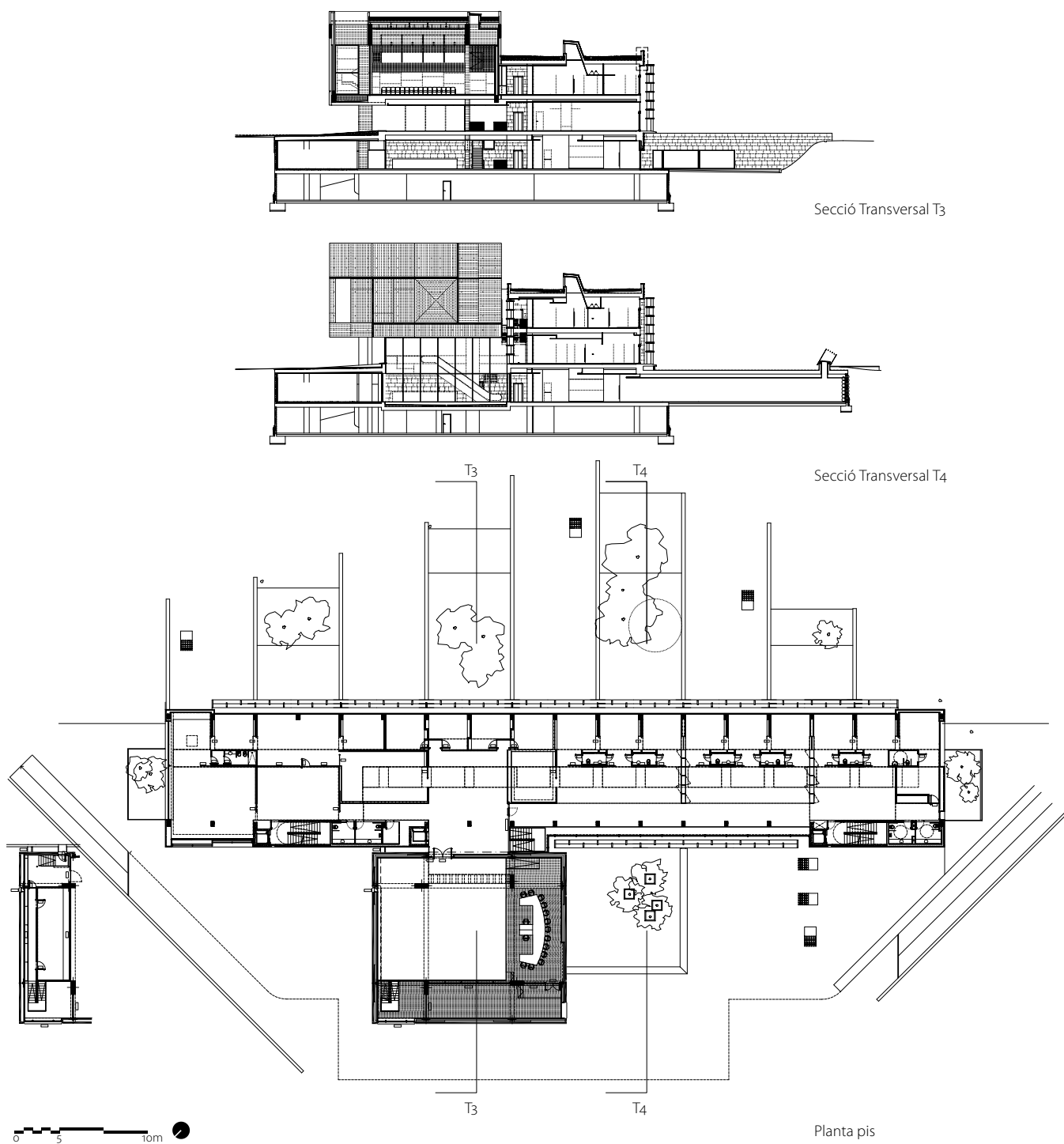
In response to the problem of scale, one storey had to go and, by using just a ground and a first floor, the height of the building was kept in line with the surrounding residential fabric. This meant that a large part of the volume required by the extensive functional programme had to be sunk into the ground.

A system of courtyards of differing designs and sizes draws the light into this huge

público y el contexto, y eso tanto en el plano urbanístico como en el expresivo-formal. En pocas palabras: había que atenuar, sin rechazarlo, el contraste entre el edificio y la pequeña escala del entorno.

Con tal de resolver este problema de escala se renunció a una planta de altura y, utilizando únicamente la planta baja y una planta piso, se uniformó la altura del edificio con el resto del tejido residencial. Esto comportó el soterramiento de una parte importante del volumen excesivo que imponía el extenso programa funcional.

Un sistema de patios, de concepción y tamaño diferente, vierte la luz sobre esta ex-



La manipulació de la llum natural és una constant dels darrers projectes institucionals del nostre despatx. Llum zenital a l'ajuntament de Mollet i al Pavelló Regina Carmelí de Rubí; llum mitjançant patis soterrats al Consell Insular de Maó per tal d'atrapar un espai alhora confortable i més enigmàtic des del punt de vista emocional.

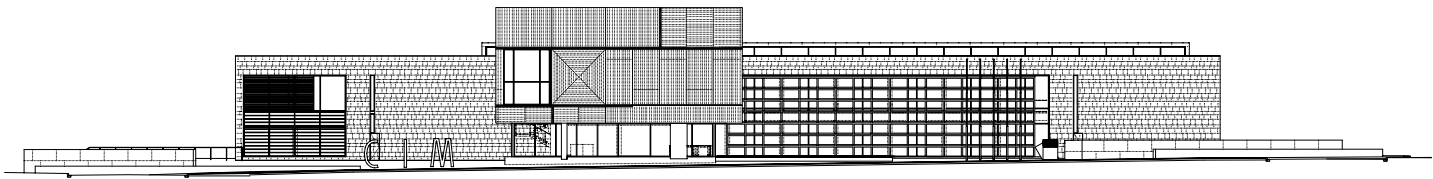
Per sobre de la planta que es dibuixa al soterrani, l'arquitectura exterior es compon de la juxtaposició de dos cossos de geometria senzilla; un prisma longitudinal de 90 m de llargària (amb idèntica distància entre els edificis que limiten la plaça de la Biosfera, on se situa l'edifici) i un volum regular menor, quasi cúbic, que dissimula la seva gravetat. Aquest segon volum té el paper de l'atri, i estén

basement floor. Four half-open courtyards laid out along the street to the rear are complemented by a larger, centrally positioned courtyard with a regular floor plan that connects the two large exterior volumes with the square and the lower floor, and draws daylight into the very heart of the basement.

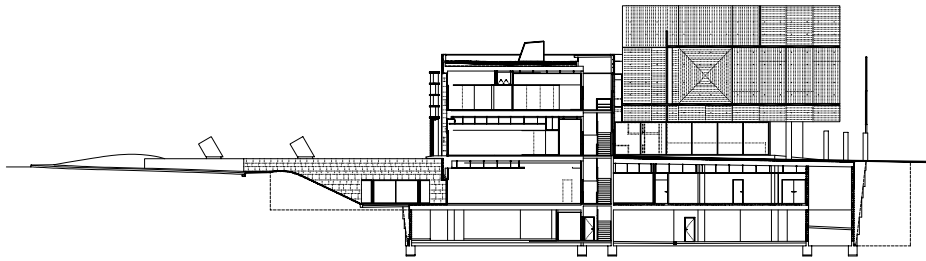
The manipulation of daylight has been an on-going feature of our firm's recent institutional projects: overhead light for Mollet's town hall and for the Regina Carmelí Pavilion in Rubí, and now light through basement courtyards for the Consell Insular in Maó to create a space that is at once comfortable and more enigmatic in emotional terms.

tensa planta soterrada: cuatro patios medio abiertos dispuestos en serie y alineados a la calle posterior se complementan con un patio mayor de planta rectangular y posición central que articula los dos grandes volúmenes exteriores con la plaza y el subsuelo, y lleva la luz hasta la parte más oculta y central del subterráneo.

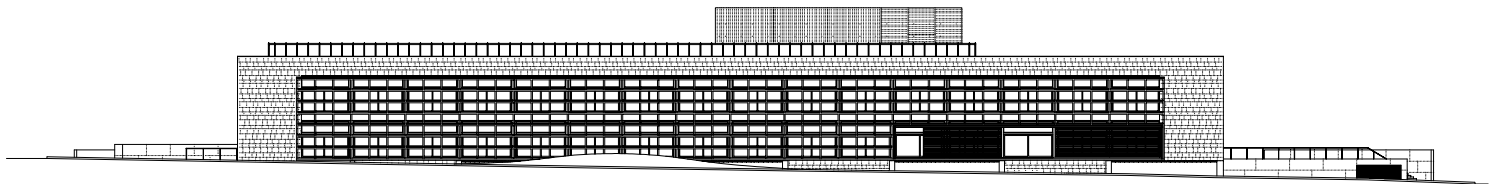
La manipulació de la llum natural és una constant dels últims projectes institucionals del nostre despatx. Llum zenital en el Ayuntamiento de Mollet i en el pavelló Regina Carmelí de Rubí; llum mitjançant patis soterrats en el Consell Insular de Maó per aconseguir un espai a la vegada confortable i més enigmàtic des del punt de vista emocional.



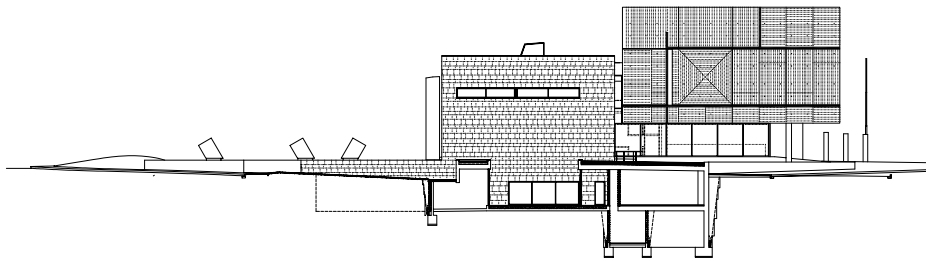
Façana principal



Secció-Façana sud



Secció-Façana posterior



Façana-secció sud



l'exterior de la plaça fins a l'interior de l'edifici, reforçant el caràcter públic d'aquesta arquitectura en el seu accés principal.

El gran volum frontal de formigó està suspès d'un entramat de jàsseres de cantell gran situades a la planta superior i recolzades en quatre grans pilars. Aquesta estratègia estructural confereix una ambigua lleugeresa visual al massís volum de formigó, que caça la llum mitjançant un vuitè pati i oculta a l'exterior la seva presència.

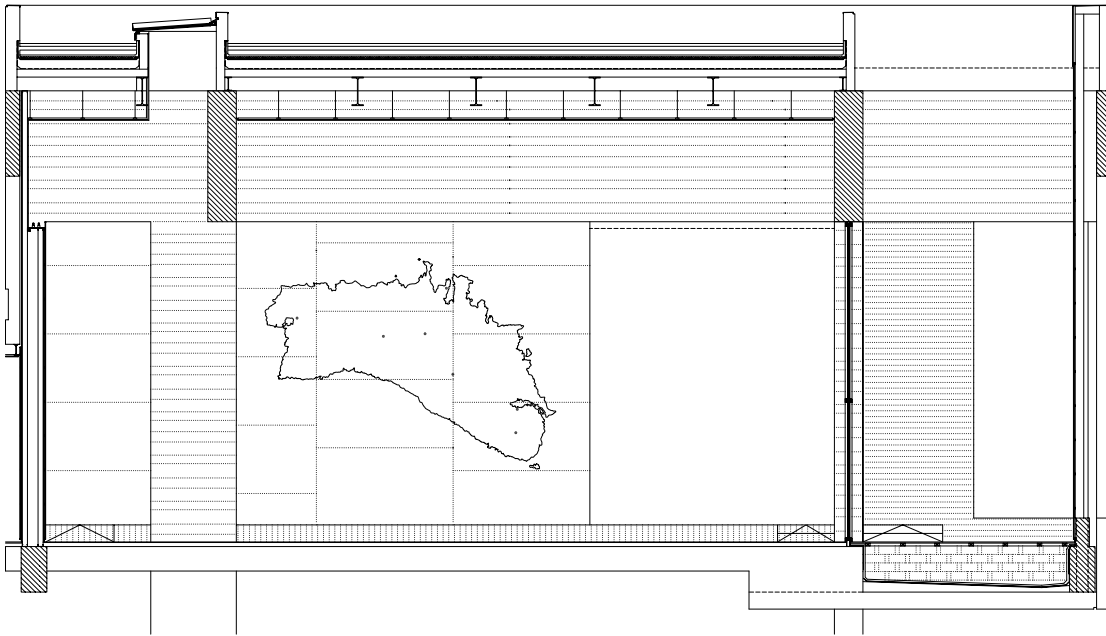
El prisma longitudinal es recolza en el pla del sòl i segueix inevitablement la difícil orientació NO-SE. Les façanes transparents es vesteixen amb uns *brise-soleils* de formigó de secció profunda per tal d'optimitzar la relació

Above the comb-shape of the basement, the external architecture consists of the juxtaposition of two geometrically simple volumes: a longitudinal prism of 90 m in length (the same distance as between the buildings that border the Plaça de la Biosfera, where the building is located) and a smaller regular volume, almost a cube, which disguises its gravity. This second volume acts as an atrium, extending the space of the square inside the building, thereby reinforcing the public nature of this architecture at its main entrance.

The large concrete front volume is suspended by a framework of main structural beams situated on the upper floor and supported

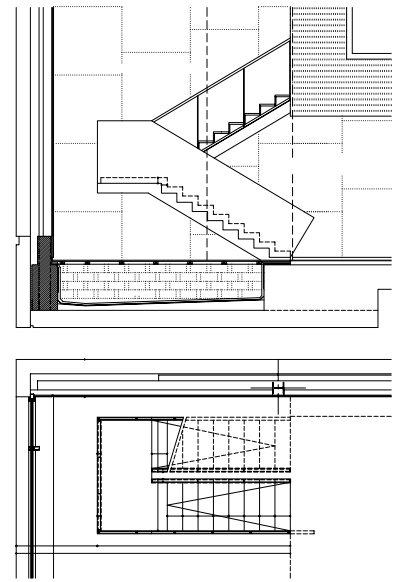
Por encima del peine que se dibuja en el subterráneo, la arquitectura exterior se compone de la yuxtaposición de dos cuerpos de geometría sencilla: un prisma longitudinal de 90 m de largo (idéntica distancia entre los edificios que limitan la plaza de la Biosfera, en donde se sitúa el edificio) y un volumen regular menor, casi cúbico, que disimula su gravedad. Este segundo volumen juega el papel de atrio, y extiende el exterior de la plaza hasta el interior del edificio, reforzando el carácter público de esta arquitectura en su acceso principal.

El gran volumen frontal de hormigón está suspendido de un entramado de jácenas de gran canto situadas en la planta superior



Secció de la sala de plens

0 1 5m



Escala de la sala de plens



FERRAN FREIXA

entre assolellada i estalvi energètic, i els massissos s'acaben amb cambra ventilada i pedra caramiel i trossejament lliure. Es tractava de crear una arquitectura interior amb objectius variats i quasi bé contradictoris; un espai confortable per als que hi treballen i alhora un paisatge interior impregnat de cert caràcter col·lectiu i amable, inductor de contactes entre l'administració i els menorquins. La transparència dels recorreguts en les plantes d'atenció directa als ciutadans i la fàcil transició exterior-interior fan una bona feina en aquest sentit.

El projecte i la realització d'un edifici públic és gairebé sempre una aventura de final incert, una successió de peripècies que determinen la forma final de l'arquitectura. El discret laberint que en baix relleu domina la façana

by four large pillars. This structural strategy gives an ambiguously light appearance to this solid concrete volume, which draws its light from an eighth court and conceals its presence from view.

The longitudinal prism rests on the ground and inevitably follows the awkward NW-SE orientation. The transparent façades are covered with deep-sectioned concrete *brise-soleils* to maximize the relation between sunlight and energy saving. The solid façades have a ventilation chamber and are clad with a random stone mosaic. The aim was to create an interior architecture with various, almost contradictory objectives: a comfortable space for those who work there and at the same time an interior landscape suffused with a user-friendly, com-

y apoyadas en cuatro grandes pilares. Esta estrategia estructural confiere una ambigua ligereza visual al macizo volumen de hormigón, que capta la luz mediante un octavo patio y oculta su presencia al exterior.

El prisma longitudinal se apoya en el plano del suelo y sigue inevitablemente la difícil orientación NO-SE. Las fachadas transparentes se visten con unos *brise-soleils* de hormigón de sección profunda para optimizar la relación entre el soleamiento y el ahorro energético, y los macizos se acaban con cámara ventilada y piedra caramiel y troceo libre. Se trataba de crear una arquitectura interior con objetivos variados y casi contradictorios: un espacio confortable para los que trabajan en él y a la vez un paisaje interior impregnado de cierto carácter



FERRAN FREIXA



FERRAN FREIXA



FERRAN FREIXA

principal expressa menys aquesta trajectòria embolicada que el respecte de l'edifici per la ciutat, destí inevitable de gairebé totes les arquitectures. ♦

Enric Serra, Lluís Vives i Jordi Cartagena, arquitectes

munal atmosphere conducive to contact between the administration and the people of Minorca. The clarity of direction on the floors open to the public and the ease of movement from exterior to interior both achieve these aims.

The planning and construction of a public building is nearly always an adventure with an uncertain ending, a series of vicissitudes that shape the building's final form. The discreet bas-relief labyrinth that dominates the main façade expresses not so much this confused trajectory as the building's respect for the city, the inevitable fate of almost all architecture. ♦

Enric Serra, Lluís Vives and Jordi Cartagena
Translated by Elaine Fradley

colectivo y amable, inductor de contactos entre la administración y los menorquines. La transparencia de los recorridos entre las plantas de atención directa a los ciudadanos y la fácil transición exterior-interior hacen un buen trabajo en este sentido.

El proyecto y la realización de un edificio público son casi siempre una aventura de final incierto, una sucesión de peripecias que determinan la forma final de la arquitectura. El discreto laberinto que en bajorrelieve domina la fachada principal expresa menos esta trayectoria complicada que el respeto del edificio por la ciudad, destino inevitable de casi todas las arquitecturas. ♦

Enric Serra, Lluís Vives y Jordi Cartagena
Traducido por Kico Reyes



FERRAN FREIXA



FERRAN FREIXA



FERRAN FREIXA



TERESA LLORENS



FERRAN FREIXA